

РЕШЕНИЕ

№ 33240

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6356** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БЪЛГЕРИАН ЕНЕРЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район В., [улица], представлявано от управителя С. В. М., чрез адв. Д. Б., срещу Решение № ПО-53/04.06.2025 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление с изх. № С250022-023-0001301/08.05.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

Според жалбоподателя решението е незаконосъобразно, тъй като в него не се съдържат аргументи, доказващи необходимостта от направеното обезпечение. Твърди, че публичният изпълнител не е изложил мотиви, които да основават обезпечителната нужда предвид изискванията на чл. 195, ал. 2 ДОПК, като по този начин не е спазена формата на акта, съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК. В този аспект оспорващият твърди, че не било изяснено защо органът по приходите е преценил, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде невъзможно или затруднено. Отделно счита, че наложената обезпечителна мярка надхвърляла обезпечителната нужда, с оглед на което същата се явява непропорционална. Претендира отмяна на Решение № ПО-53/04.06.2025 г. и на потвърденото с него ПНПОМ, ведно с присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - директорът на ТД на НАП – С., чрез юрк. К., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221725000621-020-001/11.02.2025 г. /л.99 от делото/, връчена по електронен път на 25.02.2025 г. /л. 101/, е възложена ревизия на „Бългериан Енержи Къмпани“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчен период м. декември 2024г.

С искане с изх. № Р-22221725000621-039-001/30.04.2025 г. от Г. С. Б. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в качеството му на ръководител на ревизията, е направено предложение до публичния изпълнител да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на подлежащите на задълженията на „Бългериан Енержи Къмпани“ ЕООД, които ще бъдат установени в резултат на воденото ревизионно производство. Искането е мотивирано с констатациите в хода на ревизията обстоятелства, че дружеството е декларирало ВОД на стоки - мебели за клиент „COMMERCE INTERMEDIATORY LTD“ с VIN SK4120416652, регистриран за данъчни цели в друга страна членка на ЕС (С.) с данъчна основа 90 772,50 лв. като на основание чл.53, ал. 1 от ЗДДС е приложена нулева ставка на данъка. Извършена е проверка в информационния масив на НАП - ПП EUROFISC, при която е констатирано, че словашкото дружество „COMMERCE INTERMEDIATORY LTD“ с VIN SK4120416652 е липсващ търговец, за който е започнала проверка от компетентните данъчни органи. Тъй като от събраните към този момент документи не се е установило категорично, че „БЪЛГЕРИАН ЕНЕРЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД е извършило реален ВОД на стоки към словашкото дружество, ревизиращият екип е инициирал запитване до данъчната администрация на С. и У. относно реалността на извършените доставки. Изтъкнато е, че лицето не притежава активи, а само разкрити банкови сметки. Посочен е и очакваният размер на задължението от 18 154 лв. главница и 692,18 лв. лихва (изчислена към 30.4.2025г.). С оглед гореизложеното е отправено предложение за налагането на предварителна обезпечителна мярка заповор върху установените банкови сметки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Във връзка с искането главен публичен изпълнител при ТД на НАП П. Ц. е извършил справки в информационните системи на НАП и Имотния регистър, от които е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти, които да послужат за обезпечаване на очакваните задължения. Установено е още, че дружеството не притежава МПС и към 08.05.2025г. няма назначени на трудов договор лица. Съобразено е, че към 08.05.2025г. дружеството има непогасени публични задължения, поради което с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0001301/08.05.2025 г. /л.77/ на „Бългериан Енержи Къмпани“ ЕООД е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „ОББ“ АД за сумата от 18 846,18 лв.

ПНПОМ е обжалвано и потвърдено с Решение № ПО-53/04.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С.. Административният орган е счел, че наложените предварителни обезпечителни мерки са необходими и целят предотвратяване на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде затруднено или значително ще се затрудни. Възприети са фактическите констатации на публичния изпълнител при установяване на имущественото състояние на ЗЛ и налагането на заповор като единствената възможна обезпечителна мярка, поради което е потвърдена

правомерността на извършените от публичния изпълнител обезпечителни действия. В отговор на възраженията в жалбата срещу ПНПОМ ответникът е припомнил на оспорващия правната възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки съгласно чл. 199 ДОПК. Законосъобразността на постановлението е разгледана и в светлината на принципа за съразмерност съгласно чл. 6, ал. 5 АПК, който според органът не е нарушен, доколкото е спазено изискването на чл. 195, ал. 7 ДОПК. Като краен резултат е отхвърлено оспорването на ПНПОМ изх. № №С250022-023-0001301/08.05.2025 г.

Решение № ПО-53/04.06.2025 г. е връчено на жалбоподателя на 05.06.2025 г. Жалбата срещу него е депозирана на 12.06.2025 г.

При тази фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от лице, имащо интерес от обжалване и при изчерпан административен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП - С.. Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, което изхожда от публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Спазени са изискванията за писмена форма. Актът съдържа фактически и правни основания, в достатъчна степен конкретизирани, за да се възприеме обективизираната в разпоредителната му част воля на административния орган. От своя страна постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки съдържа всички установени от закона реквизити съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 ДОПК.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обосноват незаконосъобразност на проверяваните актове.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на Решение № ПО-53/04.06.2025 г. и на потвърденото с него ПНПОМ, съдът следва да прецени дали са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката за правомерност на наложените обезпечителни мерки следва да се направи и с оглед нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В тази насока следва да се посочи, че по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размер на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител законосъобразно е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то

неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган коректно е посочил фактическото и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наложеният предварителни обезпечителни мерки са необходими с оглед установените публични задължения и липсата на имущество от страна на ревизираното лице.

Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 ДОПК - да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение.

По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено, а в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки изрично е посочено, че ревизираното лице не притежава активи.

Според чл. 199, ал. 2 ДОПК длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител.

Няма спор, че дружеството не е предприело такива действия. Наред с това, не се установява и не са представени доказателства жалбоподателят да притежава имущество, което да послужи за обезпечение. Извършени са дължимите процесуални действия по установяване на притежаваните от „Бългериан Енержи Къмпани“ ЕООД активи. С оглед наведените в тази връзка възражения в хода на производството са изискани данни за извършени справки. Видно от представените извлечения л.88-98 и л.124-129 дружеството не разполага с други активи, които да послужат за обезпечение.

Ирелевантни за настоящия спор са доводите, отричащи законосъобразността на подлежащите на установяване задължения за ДДС. Няма такъв ефект и представеният в съдебно заседание Ревизионен акт № Р-22002225001205-091-001/27.08.2025 г., който не приключва ревизията, в рамките на която е издадено ПНОМ. Това следва от съпоставката между данъчния период на задълженията, които са установени с него (01.01.2024 г. – 31.01.2024 г.) и този, определен със ЗВР № Р-22221725000621-020-001/11.02.2025 г. – 01.12.2024 г. – 31.12.2024 г. Процесното ПНПОМ е издадено във връзка с ревизия, която към настоящия момент не е приключила. Аргумент в подкрепа на този извод е представената от ответника Заповед № Р-22221725000621-143-001 от 10.09.2025 г., с която е възобновено ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22221725000621-020-001/11.02.2025 г. Нещо повече. Наложеният с процесното ПНПОМ предварителни обезпечителни мерки не само, че не са преустановили действието си, но и срокът им е продължен с определение № 28957 от 03.09.2025 г. на Административен съд – София-град, 64 състав по адм. дело № 8852/2025 г. Поради това и доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за отпадналата им необходимост са неоснователни.

В обобщение на изложеното съдът намира, че при налагане на предварителните обезпечителни мерки не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел. При постановяване на процесното

постановление и потвърждаващото го решение са били налице всички законови предпоставки на чл. 121, ал. 1 ДОПК. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на предполагаемото задължение, имущественото състояние на ревизираното лице, обезпечителната нужда, както и доколко налагането на обезпечителни мерки ще затрудни дейността на ревизираното лице. Ето защо жалбата като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение, а оспореното решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 100,00 лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ / в актуалната ѝ редакция към момента на приключване на устните състезания/.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЪЛГЕРИАН ЕНЕРЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД срещу Решение № ПО-53/04.06.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С..

ОСЪЖДА „БЪЛГЕРИАН ЕНЕРЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

На основание чл. 197, ал. 4, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, решението не подлежи на обжалване.

Съдия: